

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงผลของแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษ 3 แบบต่อการ เรียนรู้ของ เด็ก ซึ่งแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบนั้น คือ
 - แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัว
 - แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน โดยเสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก
 - แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน โดยเสนอตัวพิมพ์เล็กไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์ใหญ่
2. เพื่อศึกษาถึงการ เรียนรู้ อักษรตัวพิมพ์ใหญ่และการ เรียนรู้ อักษรตัวพิมพ์เล็กของเด็กที่มีต่อแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบ ดังกล่าว

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากร ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 18 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนหลวง 75 คน รวม 93 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ 3 แบบ สำหรับสอนตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กรวม 8 ตัว คือ
 - 1.1 บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษแบบเสนอ อักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัว
 - 1.2 บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษแบบ เสนออักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน โดยเสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก

- 1.3. มีตรตัวอักษรภาษาอังกฤษแบบเสนออักษร ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน โดยเสนอตัวพิมพ์เล็กไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์ใหญ่
2. กระดาษบันทึกข้อมูลการ เรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษด้วยการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบ ด้วยวิธีการเรียนคำโยงคู่ 10 ครั้ง
3. ขอสอบเพื่อวัดผลการ เรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษของเด็ก

การดำเนินการวิจัย

แบ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 93 คน ออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 31 คน ด้วยวิธี Random Assignment และให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยใช้แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษ ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 ใช้แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัว
- กลุ่มที่ 2 ใช้แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน โดยเสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก
- กลุ่มที่ 3 ใช้แบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กัน โดยเสนอตัวพิมพ์เล็กไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์ใหญ่

เมื่อให้ทั้ง 3 กลุ่มเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษด้วยการ เสนอทั้ง 3 แบบดังกล่าวด้วยวิธีการเรียนคำโยงคู่ (Paired - Associate Learning) แบบวิธีคาดล่วงหน้า (Anticipation Method) ครบ 10 ครั้งแล้ว ให้เด็กทุกคนทำข้อสอบเพื่อวัดผลการ เรียนรู้ตัวอักษรภาษาอังกฤษของเด็ก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทาคามีซิมิ เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนตัวอักษรทั้งหมดที่เด็กตอบถูกต้องในการทำข้อสอบ ของเด็กในแต่ละกลุ่มทั้ง 3 กลุ่ม แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการ เรียนรู้ตัวอักษรภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทั้ง 3 กลุ่มจากจำนวนตัวอักษรทั้งหมดที่เด็กตอบถูกต้องในการ ทำข้อสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบชั้นเดียว (Analysis of Variance - one way classification)

2. เปรียบเทียบจำนวนคนที่ตอบอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กถูกทั้ง 2 ตัว (n_1) จำนวนคนที่ตอบอักษรถูก 1 ตัว แยกเป็น ตอบอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ถูก (n_{21}) และตอบอักษรตัวพิมพ์เล็กถูก (n_{22}) และจำนวนคนที่ตอบอักษรผิดทั้ง 2 ตัว (n_3) ในการตอบข้อสอบแต่ละข้อของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม

3. เปรียบเทียบจำนวนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ที่เด็กตอบถูกและจำนวนอักษรตัวพิมพ์เล็กที่เด็กตอบถูกในการทำข้อสอบภายในแต่ละกลุ่ม แล้ววิเคราะห์ความแตกต่างของการตอบอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้ถูกและการตอบอักษรตัวพิมพ์เล็กได้ถูกในการทำข้อสอบของเด็กในแต่ละกลุ่มโดยใช้การทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัย

ในการทดลองให้เด็กเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษควยแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษแบบโคแบบหนึ่งใน 3 แบบ แล้ววัดผลการเรียนรู้ตัวอักษรของเด็กด้วยการทำข้อสอบ ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. เด็กที่เรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษควยแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัว เด็กที่เรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษควยแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดย เสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก และเด็กที่เรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษควยแบบการ เสนอตัวพิมพ์เล็กไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์ใหญ่ ทั้ง 3 กลุ่มนี้ สามารถตอบข้อสอบได้ถูกต้องหรือเรียนรู้ตัวอักษรภาษาอังกฤษได้เท่า ๆ กัน หรือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เด็กที่เรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษควยแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบ มีลักษณะการ เรียนรู้หรือตอบอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กได้ถูกต้อง ดังนี้

2.1 เด็กที่เรียนควยแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กแยกกันทีละตัว ตอบอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้ไม่แตกต่างไปจากการตอบอักษรตัวพิมพ์เล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 เด็กที่เรียนควยแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดย เสนอตัวพิมพ์ใหญ่ไว้ข้างหน้าตัวพิมพ์เล็ก ตอบอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้มากกว่า อักษรตัวพิมพ์เล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 เด็กที่เรียนรู้ควบแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันโดยเสนอตัวพิมพ์เล็กไว้หน้าตัวพิมพ์ใหญ่ ตอบอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ได้ไม่แตกต่างไปจากการตอบอักษรตัวพิมพ์เล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขอเสนอแนะ

1. อาจทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับผลของแบบการ เสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้ของเด็กในตนเองเดียวกัน แต่อาจใช้ลักษณะของข้อสอบที่ต่างกันออกไป เช่น ใช้การวัดผลโดยให้เด็กดูตัวอักษรที่เรียนไปแล้วให้เด็กบอกชื่ออักษรตัวนั้น เป็นต้น เพื่อจะได้เปรียบเทียบผลการวิจัยที่ได้กับผลการวิจัยในครั้งนี
2. อาจนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนตัวอักษรภาษาอังกฤษของเด็ก เช่น แทนการสอนอักษรทีละตัว ก็เปลี่ยนเป็นการสอนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และอักษรตัวพิมพ์เล็กควบคู่กันทีละ 2 ตัว โดยใช้เทคนิคการสอนอื่น ๆ เข้าช่วยในการกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจต่อตัวอักษรทั้ง 2 ตัว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย